

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÒDICH CATALANISTA

Any 6.—Núm. 280.—Dissapte 16 de Desembre de 1905

LO QUE VOLEM

«Volém la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que desempenyin càrrechs públichs: volém Corts catalanas, no sols per estatuir nostre dret y lleys civils sino tot quant se refereixi a l'organissació interior de nostra terra: volém que catalans sian los jutges y magistrats y que dintre de Catalunya's tallin en última instancia's plets y causas: volém ser arbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions y impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir a la formació de l'exèrcit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut las quintas y llevas en massa y establint que la reserva regional forsose presti servey tan sols dintre Catalunya.» (Del manifest de l'Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897)

QUE HO SÀPIGAN

Los deplorables aconteixements ocorreguts a Barcelona la nit del 25 de Novembre y que serviren de pretext pera suspendre las garantías constitucionals, a mida que'l temps passa, van semblantos a tots. Los qui'ns precíem de judicar imparcialment las cosas, obra preparada pel Govern ab l'únich intent d'atuir al Catalanisme, qual espléndida creença quedá ben demostrada en las darreres eleccions llejislativas y municipals.

Vegis si no, lo que está passant. Mentres a Barcelona's permeten totas las propagandas, mentres cap diari polítich dels que allí's publica han refrenat lo seu llenguatge pera combatrens directa o indirectament, la suspensió de garantías sembla pesar tan sols sobre'l Catalanisme ja que's proibeix la publicació dels nostres periòdichs o se'ls delma bárbaramente ab continuadas denuncias.

Es hora, donchs, de que se'ns digui clar ahont se tracta de portarnos pera que nosaltres pòguem obrar en conseqüencia; és hora de que'l Govern central defineixi la seva actitud pera que'l Catalanisme en pès, sense distinció de branques ni de matissos, puga adoptar las midas necessarias pera continuar son camí, puig no'l podrán deturar ni'ls odís dels sectariss ni las persecucions dels gobernants.

Es que se'ns vol treure de la llei? Insensat fóra intentarho sapiguient que'l Catalanisme no's nodreix de masses inconscientes a las que s'atrau ab mirallets y ampulosas predicacions. Es lo nostre ideal essencialment conscient; en las nostras conviccions hi entra molt lo sentiment, però hi ha encara major dosis de reflexió; y és per això que'l Catalanisme va creixent poch a poch, guanyant los adeptes en la discussió tranquila y reposada més que en la propaganda escalfadora del meeting.

Trèuren de la llei fóra un disbarat que no produiria al Poder central cap ventajá positiva. En primer lloch, perquè nosaltres trobaríem ben aviat un medi de mourens dintre de la llei, y segonament, perquè inclòs suposant que suspenguessin los nostres periòdichs y's disolguessin las nostras associacions, ni un moment minvaria l'entusiasme despulat de tota mira egoista que sentim per la causa de Catalunya, y si no pública, privadament, en cafés y tertulias, al carrer y en familia, se deixaria sentir l'acció de la nostra propaganda. La renaixensa de Catalunya es un fet; podrà combatresela, però may destruir llurs naturals efectes.

Estal vegada que's vol demostrar ab repressions y violencias l'incompatibilitat entre las institucions que governan actualment l'Estat espanyol, y'l Catalanisme? Molt poch s'estiman aquestas institucions los qui això pretenen y molt menys encara coneixen lo caràcter catalá. No s'han adonat aquesta gent de que'ls partits històrichs son morts y ben morts a Catalunya; no han comprès que'ls desenganys soferts pels catalans nos han enseyyat que únicament podem confiar del nostre esforç y que hem de posar l'amor que sentim per tot lo nostre molt per damunt de qualsevol mena d'institucions. Aquestas causen quan no s'encarnan en lo poble, y és lo poble qui las sosté o qui las enforça, lo poble que persisteix y perdura, mentres las institucions cambian.

Fins avuy nos ha fet riurer l'intent de cloure'l Catalanisme entre las fitas d'un determinat partit polítich encara que fós de basa tan ample que's confongués ab l'idea de la Monarquia o de la República. Las formas de govern, los matissos polítichs, han sigut pera nosaltres qüestions accidental o secundarias, y això ha fet que ab despassionament y sense prejudicis judiquessim de las unas y

dels altres, sospeséssim llurs ventajás y inconvenients. Però no és aventurat dir que, si l'hora arriba d'escullir, lo Catalanisme no's decantarà pas per las institucions que en lloch d'atemperarse a la manera d'esser del poble catalá, tractin d'anorrearlo oprimitintó violentament y declarant facciosas las sevas més enlairadas y legítimas aspiracions.

Lo temps nos dirá l'orientació que haurém de pendre pera seguir la nostra ruta; però és bo que sàpijan los qui tenen en sas mans los destins de l'Estat, que ni las lleys ni'ls qui las promulgan son prou pera deturar nos ni feros torcer en lo camí emprés. Lo poble catalá s'ha desvetllat y no's mostrará satisfet fins a conseguir la més ampla y completa autonomia.

P. MONCADA.

No volen creurer

Suspensa la quasi totalitat de la premsa catalanista a Barcelona, suspesas també las garantías que és lo que'ls vol. Després dels lamentables successos ocorreguts en la capital catalana la nit del dissapte 25 del passat mes, la cosa ha quedat com a morta. Creu lo Govern que aquest silenci significa la mort dels autonomistas catalans? Está en un veritable erro si això pensa.

Los grans y nobles ideals no moren pas ab l'opresió y la violència; quedan sempre sencers y joves, són com los rosers y'ls violers de tot l'any que sempre'n floreixen de nous; són como flaire de las flors que may deixan de sentirse sia'l que vulguí vent quebufi; són como los cors dels vells que sempre's recordan de quan los tenian joves; són como los nins enjogats qua ja tenen enveja als homes. L'ideal que l'home recull dins de son pit es molt més durader que no pas la seva vida; si l'home no s'esclavitzés pera fer d'aquell ideal un motiu d'espandiment d'ànima o de justícia o de rahó, l'història no hauria encara pogut omplir lo primer full.

Y mirèu si'n té ja de fulls y contempleu los fets que narra! Un per un hi trobaré sempre l'ambició de l'home contra de l'altre; l'egoisme del fort contra del débil; la lluita dels pobles oprimits contra'ls opresors; la rahó barallantse ab la mentida; l'esclavitud ansiant la llibertat; los petits pobles contra dels grans imperis; los tolerants contra'ls despotas... sempre lluitant, sempre ab guerra encesa uns contra'ls altres. Y la mateixa història nos va desenrotllant poch a poch, ab lentitut, cada un dels fets y donant la rahó als que més bé l'han sapiguda guanyar. Nosaltres podríem citar ara bastants fets en lo que's refereix a autonomias y reconeixement de nacionalitats, mes no es del cas parlarne ara, ni aquest lo nostre intent a l'escrutar las presents ratllas.

No volém pas guerrear ni tampoch encendre passions; la nostra política es filla de l'amor inmens que sentim per Catalunya y d'odi contra'ls que la volen perdèr. Aquest amor, aquest estimul sagrat, no creyém pas que siga exclusiu en los catalans; volém creurer que totas las regions tenen los seus regionalistas enamorats de la seva terra.

Aquest natural sentiment no deurá desmentir tampoch l'amor al lligat de regions agermanadas que constitueixen l'Espanya. Mellor dit, l'amor a tots los que en ella hi vivim, l'amor reciproc.

Aquesta reciprocitat desgraciadament no troba gaire resso en lo resto de l'Estat espanyol, per lo que's refereix a Catalunya, y'ls gobernants, portats sempre per mals consellers polítichs, s'han deixat arrastrar cap als mals camins, preferint las midas de rigor contra'ls catalans en comptes d'estudiar los mals que sofrim. Es un veritable erro, es un veritable desconeixement de lo que nosaltres

volém, lo deixar abandonada la qüestió de Barcelona que a la fi es la de Catalunya y seguir en una passivitat tan llastimosa. No es pas aixís com se guanyan las causas, ni aquest lo sistema més indicat pera resoldrer qüestions de vida o mort pera'ls pobles. Després de las opinions dels diferents quefes polítichs exposadas al Congrés en defensa de Catalunya, semblava que'l Govern se'n preocuparia o aparentaria ocuparsen. No ho fa aixís y lo que es més greu encara, continúa la persecució de la premsa catalanista, l'emprisonament dels directores del nostre moviment salvador. Ab aitals procediments és impossible'l sossego dels esperits, y'l mal que busca remey se empitjora; però com que es un mal intern, no's veu mirat de fóra estant.

Tant que s'ha discutit lo catalanisme aquests darrers dies y ningú ha sapigut definirlo prou bé. Lo catalanisme, senyors gobernants, es un mal estar que's sent en totas las regions espanyolas. Sabèu qui las ha de curar? Ellas mateixas; feu que cada una indiqui'l seu diagnòstich y deixeu que'ls fassin lo remey y no tingueu por que cap pensi ni en separatisme ni anexionisme. Llavors veuríau feta la regeneració que vosaltres prometeu, en poch temps, y se'n adonariu de vosstras nulitats estadistas que no han fet sino empitjorar a un pobre còs que sabia sanearse a si mateix. ¡Pobre país!

DOCTOR PUNCÉM.

L'ESPANYA NOVA

Reunits en un vagó en lo trajecte de Madrid a Barcelona, se van trobar un distingit home de lletres madrileny y un notable arquitecte barceloní. Prompte s'entaulá una animadíssima conversa, propia de companys de viatge, quina versá sobre punts d'actualitat.

Vegin com s'expressaren lo Madrileny y'l Barceloní.

M.—Li agrairia una imparcial informació sobre l'alcans polítich y administratiu del moviment catalanista.

B.—Lo que vostè'm demana, no'm crech pas prou idòneo pera donarli, altres ab més lluidesa de paraula podrían ilustrar a vostè mel'or que jo de l'estat concret del gran moviment d'opinió que avuy conmuu a tots los cors que verament son catalans; però si li manifestaré la meva pobra però sincera opinió respecte aquest punt amotllantla a la franquesa del caràcter catalá.

Lo catalanisme avuy ja no és solament un moviment literari com ho fou vint anys enrera. Avuy Catalunya, terra de gent franca y liberal per excelencia, corre decidida y convensuda a obtindre la més completa Autonomia.

M.—Aquesta Autonomia que's pretén, és sols administrativa?

B.—Avuy és desitj universal entre'ls diferents matissos nacionalistas que dita Autonomia nos siga donada franca y obertament política y administrativa.—L'administrativa sola no resoldria'l problema.

M.—Crèu vostè que si un govern concedís aquestas desitjadas y trascendentals reformas veuria garantida l'Unitat Nacional?

B.—Lo dia que un govern qual-sevol, ja fos monàrquich, ja fos republicà, ja fos liberal o bé conservador, se decidís a promulgar aquest gran acte de justícia, seria quan s'establirian los veraders llassos d'unió entre'ls diferents pobles que integran l'Estat espanyol, puig que despareixerian los odís que existeixen a causa de la supremacia d'alguns d'ells damunt dels altres.

M.—Si's concedís tan trascendental reforma a Catalunya, no despertaria en altres regions zels y desconcents y qui sab també si rancunias contra'ls catalans y contra'l govern reformador?

B.—Aquest es lo punt més culminant de la nostra conversa y contestaré ab tota claretat y franquesa.

De tots los fets que consigna l'història, que no menteix may y jutja tots los fets consumats imprimintli'l sagell de la veritable crítica quins són los més trascendentals que no hagin donat lloch a discussions y protestas?

Quan s'és govern no n'hi ha prou ab fer lleys deficientes y vulgars que portan la mort en llurs entranyas y cauen prompte al descrèdit.

Es precís fer grans reformas que tinguin resso universal, y cal atendre als clams de tot un poble honrat y treballador com és lo catalá, que en los actuals moments vol enlairarse y no pot perquè li privan los mitllos gastats y vells que segueixen los governs espanyols. L'heroich governant que això fassi será dignament calificat no sols de polítich honrat sino de gran llejislador.

M.—Voldria que m'clarissis un punt importantíssim pel pervindre, ¿seguiria Catalunya adicta y segura dintre l'Estat espanyol?

B.—Endevino'ls temors de vostè que són resso, al centre, de molts y molts judicis equivocats y apassionats. Quan la guerra de l'Independencia a principis del passat segle's manifestá ab tota la seva bravesa'l coratge catalá'm crech se cumpli a satisfacció ab la defensa del terror. Ho provan lo Bruch, Girona, Tarragona y dotzenas de llochs més.

Després d'aquestes grans serveis fets pels catalans vol sapiguer com los premiá l'Estat espanyol? Donchs escolti.

Al tornar del desterro l'ingrat rey Ferrán VII nomená capitá general de Barcelona a un extranger que no podia desdejunarse calá mati sense veurer penjats a dos o tres catalans a la Ciutadella.

No vull fer més retrats perquè'ls agravis rebuts son tants que'ls deixo que'ls califiqui definitivament l'imparcial historiador.

Crech, que sols actes reparadors pòden mantindre la germanor entre gobernants y gobernats.

Si vostè recorda solzament algún fet històrich que'l desespero y l'injusticia que del Centre esdevingué a la terra catalana l'aconduían al desvío y a la separació, tota, tota la culpa era d'allá, que aquesta no n'és terra de traïdors ni d'ingrats sino rassa varonil, de dignitat, sempre aiant de la rahó y justícia basada en l'honradesa del dignificat treball.

Miri, arribem aprop de Manresa ciutat ahont los bons fills de la terra se reuniren pera redactar lo primer programa, las famosas Bases de Manresa que ab tanta claretat exposá'l Dr. Robert en las Corts de l'Espanya. Y jo clar y sincer li juro que a la vista del Bruch ne som: no recolarém un pas fins a assolir lo que se li deu a l'honrada Catalunya.

M.—Estrenyi la meva ma de bon ciutadá; admiro la noble claretat y sincera franquesa catalana y d'avuy en endavant jo soch un admirador de las virtuts de Catalunya.

També juro empendrer tasca nova allá, pera fer caurer la vena dels ulls que impedeix veurehi clar y jutjar imparcialment los enlairats desitjos d'una rassa com la catalana que desde ara califiqui de verdaderament patriota.

Com a bon espanyol li faig constar ab tota la llanxa castellana que aixís voldria veure creixer y universalisarse aquestas regeneradoras aspiracions per totas las demés regions, segur de que avuy tota la pobra Espanya's redressaria per sortir d'una vegada de l'estat d'ensopiment y decadencia a que'ls mals governs y l'ignorancia l'han sotmesa.

DONTINGUI.

Frente al Poder central

Llegeixin lo que ab aquest títol publica un diari de Barcelona:

«Es toda la prensa la que, unida, olvidando distingos políticos, perjudiciales en este caso, se ha unido en idéntico criterio contra las brutales, negativas del Poder central.

En este hermoso concierto de la voluntad y del patriotismo comenzó a vibrar con honda intensidad la fibra regionalista. No es posible tolerar con mansa resignación, precursora de un moribundo abatimiento, tantas y tantas desatenciones, puntapiés y desprecios de Madrid.

Barcelona puede ser una gran ciudad, porque sus hijos profesan amor al trabajo y sus riquezas pueden centuplicarse con la sabia aplicación de sus energías. Innumerables proyectos, notables iniciativas, duramen larga siesta en archivos y ministerios sin que los Gobiernos sancionen y autoricen su implantación, que resolvería la crisis y el hambre de la ciudad.

Queremos ser pueblo moderno, limpio, culto, grande, hasta donde los medios materiales de la ciudad lo permitan, y desde Madrid se ejerce una insostenible tiranía que nos ahoga y nos agarrota.

Queremos lo que, según la ley, nos corresponde en beneficio de todas las clases sociales, y los Gobiernos nos responden con menosprecio, ensoberbecidos por su poder.

Hay miles de familias que necesitan pan, luz y albergue; podemos proporcionárselo sin que el Gobierno sufra quebranto alguno, por nuestros propios medios, y el centralismo brutal, enojoso, irritante y caciquista de Madrid nos ata las manos y nos inmoviliza.

Vemos como mueren de hambre y piden limosna y empuñan hasta sus pingajos cientos y cientos de familias, de hermanos nuestros y teniendo a mano cuanto necesitan para darles un relativo bienestar; gobernantes ladrones, emparentados con todas las Arrendatarias, prefieren los intereses de éstas a la felicidad del país.

Hemos dado siempre pruebas de una sensatez y de un patriotismo inalterables, como el mismo señor Baamonde ha reconocido, y ni está simpática nota de esperanza y optimismo en un pueblo que se hunde sirve de nada.

Podríamos, en un momento, destruir violentamente todo lo que debe aparecer, y, sin embargo, hemos tolerado indebidamente burlas y muecas de los de arriba, cuando el pueblo barcelonés se basta para derribarlo todo de un papirotazo.

A nuestra adhesión inquebrantable a la patria se responde a bofetadas; a nuestra fidelidad se la disfraza de cobardía; a nuestro barcelonismo se lo menosprecia; a nuestros inermes obreros se les envía a paseo; las energías sociales todas de Barcelona, interesadas en el bien común, son desatendidas. ¿Que es esto?

Ha llegado el momento de gritar de gritar mucho. El dilema está muy claro. Ahora sabemos quienes son los buenos y quienes han hecho falsos alardes de un patriotismo que no existe.

¡O nos dan lo que desde hace muchos años tenemos derecho a gozar, ó nos lo tomamos!

Esta campaña no puede amparar a los cobardes ni a los interesados, ni se puede por complicidad política olvidar los intereses patrios. ¡Todos a la pelea, y el que no quiera venir con nosotros que se esconda en el caracol de su traición ó de su desvergüenza!

Barcelona pide la vida, como la piden todos los pueblos que no quieren extinguirse, conociendo que en la actividad social y económica están los fundamentos de todo progreso,

de todo bienestar, de toda grandeza. Cada negativa es una puñalada que los ministros, por odio a nuestra ciudad, por negligencia, por ineptitud, le clavan en el corazón.

Seguir más tiempo así es imposible; no está el tiempo para burlas. ¡Madrid! ¡O nos das lo que es nuestro ó te lo arrancaremos!

UNA PROMETENSA

XVIII

Era'l senyor Facundio molt interessat, li sabia greu de gastar la plata, però, un cop decidit, no mirava prim; s'havia anat engrescant y la conversa que havia tingut ab l'amo del restaurant, l'havia convençut.

—Veu?—deya aquest,—se pot arreglar la taula ab quatre flors d'aquí mateix, n'hi han de ben bonicas y farian goig uns gerros combinats ab nebulosas; però gastant una mica més tindria toyas, y, tot es hu.

—Sí, sí, posi marcas de primera—contestava'l senyor Facundio.

—Y es clar, home; si hagués vist un dinar que fa vuit dias va donar aquí mateix lo baró de la Font Trobada; donava gust y tot eran toyas.

—No amohinèu massa la Francisqueta—diu la senyora Tuyetas;—la pobra no's troba gaire bé encara de l'ull.

—Magnífich! May, s'ha ensenyat un ull ab més gracia, ab més garbo, ab més sal. La manera artística ab que abduas mans han aixamplat la nina, es admirable. Bravo per la Francisqueta. Si'm permeten vaig a portar un toast en honor d'aquesta acció memorable.

—Sí, sí, que digui.

Lo senyor Rubí s'alsa y ab aire de solemnitat diu:

exclama'l senyor Rubí;—es dels convits més sumptuosos que may hagi pogut gaudir persona humana.

—Què tenia de particular?

—Hi havia macarrons a l'italiana—contesta'l sabadellench—y es un plat que vesteix molt.

—No diré que nó, senyor Eufraasi—resposta'l senyor Rubí,—però'm sembla que no li desagrada tampoch aquesta sopa de rabiolis.

—No diré que no, no diré que no—contesta l'interpelat ab la boca plena.—Això dels rabiolis deu haver sigut cosa de vostè, senyor Rubí.

—Cosa meva, perquè?

—Home; per l'enrabiada que se'n ha emportat aquesta matinata.

—Vaja, aquest senyor Eufraasi sempre té ganas de mourir rahóns; no'n fassi cas, senyor Rubí, es molt bromista aquest senyor.

—Cá, senyora Madrona; quin cas vol que'n fassi.

—Unas olivetas?

—Uns rabanets?

—Un tallet de llagonissa.

—Una sardineta.

—Mengi!

—Vol més rabiolis?

Era un foch granejat; los dos rivals, en Pauet y en Pepitu, matavan a compliments a la pobra padrineta, que no sabia com ferho per atendre als dos; inconvenients que porta sempre'l ser un xich coqueteta.

—No, no; si ja no'm fa mal; miri com l'obro.

Y la padrineta, fent esforços, obria l'ull que enquadrava encara una rodanxa blavenca, trista recordansa del túnel de Viladecavalls.

—Magnífich! May, s'ha ensenyat un ull ab més gracia, ab més garbo, ab més sal. La manera artística ab que abduas mans han aixamplat la nina, es admirable. Bravo per la Francisqueta. Si'm permeten vaig a portar un toast en honor d'aquesta acció memorable.

—Sí, sí, que digui.

Lo senyor Rubí s'alsa y ab aire de solemnitat diu:

A l'ull de la Francisqueta

—Pluralisi, pluralisi, senyor Rubí crida'l senyor Surell.

—Per què?

—Déixiho corre'l per què; pluralisi.

—Com li sembli, senyor Surell.

Als ulls de la Francisqueta

—Bravo, bravo...

Lo senyor Rubí s'inclina y tracta de portar als llabis la copa de Sauterne que havian abocat per regar un magnífich mero que acabavan de presentar en inmensa plata.

—Ey? no's beu encara, la poesia, la poesia.

Efectivament; era un peix de totes prendas. Tenia rahó'l senyor Rubí d'alabarho.

—De la mar el mero y de la tierra el carnero—observa'l senyor Eufraasi.

—Que també fa versos vostè—preguntá al senyor Eufraasi la llevadora.

—No senyora; aquests versos són d'un vesavi meu.

—Donchs digui que això dels poetas es cosa vella?

—Sí senyora, molt vella, tan vella com las llevadoras—contesta'l senyor Eufraasi.

—Jo diria que encara més, senyor Eufraasi—diu lo senyor Rubí ab tò una mica pujat, segurament a causa de las libacions de magnífich Sauterne que, alternat ab Burdeos, s'havia tirat al pap.

—Més? No sé perquè—respón lo senyor Eufraasi.

—Ja veurá, senyor Eufraasi, primer vé la poesia y després segueix la prosa; y afegeix lo senyor Rubí, tot fent l'ullet y prenent un aire impertinent:—Desenganyis, senyor Eufraasi, si no hi hagués poetas, no hi hauria llevadoras.

—Desenganyis, senyor Eufraasi, si no hi hagués poetas, no hi hauria llevadoras.

—No, no, anem depressa, crida la padrineta; no fós cas que haguessim de passá un altre nit a Santa Escolástica.

—No, no, anem depressa, crida la padrineta; no fós cas que haguessim de passá un altre nit a Santa Escolástica.

—No, no, anem depressa, crida la padrineta; no fós cas que haguessim de passá un altre nit a Santa Escolástica.

—No, no, anem depressa, crida la padrineta; no fós cas que haguessim de passá un altre nit a Santa Escolástica.

—No, no, anem depressa, crida la padrineta; no fós cas que haguessim de passá un altre nit a Santa Escolástica.

—No, no, anem depressa, crida la padrineta; no fós cas que haguessim de passá un altre nit a Santa Escolástica.

—No, no, anem depressa, crida la padrineta; no fós cas que haguessim de passá un altre nit a Santa Escolástica.

—No, no, anem depressa, crida la padrineta; no fós cas que haguessim de passá un altre nit a Santa Escolástica.

—No, no, anem depressa, crida la padrineta; no fós cas que haguessim de passá un altre nit a Santa Escolástica.

—No, no, anem depressa, crida la padrineta; no fós cas que haguessim de passá un altre nit a Santa Escolástica.

—No, no, anem depressa, crida la padrineta; no fós cas que haguessim de passá un altre nit a Santa Escolástica.

—No, no, anem depressa, crida la padrineta; no fós cas que haguessim de passá un altre nit a Santa Escolástica.

—No, no, anem depressa, crida la padrineta; no fós cas que haguessim de passá un altre nit a Santa Escolástica.

—No, no, anem depressa, crida la padrineta; no fós cas que haguessim de passá un altre nit a Santa Escolástica.

—No, no, anem depressa, crida la padrineta; no fós cas que haguessim de passá un altre nit a Santa Escolástica.

—No, no, anem depressa, crida la padrineta; no fós cas que haguessim de passá un altre nit a Santa Escolástica.

—No, no, anem depressa, crida la padrineta; no fós cas que haguessim de passá un altre nit a Santa Escolástica.

—No, no, anem depressa, crida la padrineta; no fós cas que haguessim de passá un altre nit a Santa Escolástica.

—No, no, anem depressa, crida la padrineta; no fós cas que haguessim de passá un altre nit a Santa Escolástica.

—No, no, anem depressa, crida la padrineta; no fós cas que haguessim de passá un altre nit a Santa Escolástica.

—No, no, anem depressa, crida la padrineta; no fós cas que haguessim de passá un altre nit a Santa Escolástica.

—No, no, anem depressa, crida la padrineta; no fós cas que haguessim de passá un altre nit a Santa Escolástica.

no vagis tan malhumorat home? Ja s'acaba; ara, al tren, farás la darrera paga.

—No, Tuyetas; encara'n tinch un altra, contesta'l seu espós.

—Un altre?... Quina?

—Res; debilitats humanas! Allá, al túnel de Viladecavalls, vaig prometre caixals nous a la llevadora!

DOCTOR PALAUET.

Tarragona 30 Octubre 1905.

Còmentaris

Vaja, tota vegada qu' l'Heraldo demostra decidit empenyo en que bromejem a costa d'ell, serà cosa de complaurel. Vagin llegint y aguántinse'l riurer, que parla'l de Guiamets:

«Hay en Lo CAMP dos ó tres jactanciosos empujantes que, al igual que el de Bohemios, van prometiendo protección á todo el mundo; simulando tener ascendiente con los hombres políticos más influyentes, con los poetas escritores y sobre todo en la prensa.»

Quedem esglayats de tants ascendientes com nos acumulas, Heraldo, y'ns agradaria sapiguer que hi tenen que veurer los poetas en tot aquest garbaix que't fas. Será per aquells versos del Pim, Pam, Pum? Donchs, influirém pera que te'n dediquin uns altres.

«Con un par de docenas de peras chicas que poseen (ay, d'això plora la criatura) inician asuntos negocios y obras que importan miles y millones...» Sí, eh? Y ahont són totes aquestas cosas que valen tants milions? Huéleme, pobre Heraldo que la gana't fa somniar truitas. «... y como es imposible su realización las emprenden después contra causas inocentes, por ejemplo, contra los vecinos de Tarragona tratándoles de atrofiats, migrats, neulits...» Alto y descansen; nosaltres no tractem als veíns de Tarragona de tot això que dius. Ara si't pensas que apliquem dits conceptes a algun vehí de Tarragona, que no cal anomenar, te dirém que sí y'ns quedem curts.

Després parla de dos ó tres senyors ca'n vdo al catalanisme procedents de campo análogo (quin camp serà aquest?), d'inseguencias y traidorias que li atribuim... y todo por no someter á ellos, que esta es su ridicula pretensión, los originales (y tan originals) de Heraldo antes de ir á la imprenta. Nosaltres revisar los originals de l'Heraldo... y a sant de què? Tranquillitat, que jamay nos ha passat per la barretina semblant disbarat. Nostre altruisme no arriba a tant y creu que si tal pretensió tinguessim, no hi perdrías res, puig encara que mocitos t'ensenyariam a escriurer aber ab h, a no dir Anoche cantaron dos y molt menys que ojen misa por no aber querido perder la costumbre de cuando era PRESERVATIVO en dicho día aquel acto. Se refereix a la festa de Santa Llucia y no volèm fer cap classe de comentari per què... vaja, relliscariam.

Acaba l'article dient que caurém de mala manera y que Tarragona se librará de unos seres que tantas veces nos han llevado al ridiculo, ora (pro nobis) con fábricas de tabacos, ora con ferrocarriles como el de Tamarit á Tarragona por Tortosa... Carám, Heraldo, per això sí que no hi passèm. Acumulans tot lo que vulguis, però un ferrocarril de Tamarit á Tarragona por Tortosa... de cap manera; no podèm permetre que'l públich sospiti que havèm perdut la xaveta. Ara lo que sí tenim en projecte és un ferrocarril de Molnás al Serrallo per Guiamets, però no ho fassis correr que és un secret.

Finalment, després de donar las dos oras de més amunt, en-

cara repite: ora pretendiendo libranos de gabelas promoviendo algazaras públicas y otras muchas fechorias... Així tal com pinta: Fechorias. Ja sabs lo que t'empotollas infelís Heraldo?

Adios jovencito de noventa abriles, que cositas dices jocosas, pueriles; son preservativos contra la tristeza? Mas bien será simpleza? Será que tu gran ciencia camina hácia el ocaso?... De aquello á aquello otro, Ay Dios! No hay más que un [paso. (Música de La Viejecita).

Pres al vol: Nota. Són los mateixos de l'altre día.

Un.—Tú; no deyas que en Canyellas no havia fet cap discurs?

Altre.—Bé ho semblava; però ara, resuita que n'ha fet un y... quin discurs!

Un.—Bò, eh?... magnífich!

Altre.—Piràmida! Fins ha sortit allò de la madrastra, l'hospital de Santa Creu y la calderilla.

Un.—De calderilla parla en Canyellas?

Altre.—Crech que sí.

Un.—De calderilla?... Malo! Malo!... Y què deya de la madrastra?

Altre.—Degué dir allò, que el diablo la arrastra.

Un.—Y de padrastres, que no en parlava?

Las veus s'anavan perdent y no fou possible oir la contesta que podia ser ben interessant. Los dos interlocutors tot xarrotejants'havían parat; brassejavan molt y fins semblava que s'iniciés una disputa acal rada.

Nosaltres que som altruistas per demés, apretarem lo pas pera impedir la lluita que's presentava y poguerem escoltar las darreras paraulas. Són aquestas.

Un.—Sí, sí, a Barcelona podrà haverhi la madrastra, però... aquí hi ha cada padastre!

Suposèm que haurán vist com feyan clots al carrer d'Apodaca. Era per plantarhi arbres; los ho diem per si no ho sabían. Per desgracia s'han trobat en que la roca feya poch dias que havia experimentat una crecscuda extraordinaria, sens dupte a consecuencia de conmocions subterraneeas, y estava a punt d'apareixer damunt mateix de la matxaca, com se pot ben veurer per las travessias.

Es clar que deu ser cosa de poch temps perque no és possible que ab lo sens fi de catas que s'han fet a Tarragona no s'en haguessin donat. Ara veuen quins capritxos té la pedra! Tot per impossibilitar l'hermosa pensada del nostre Ajuntament! Hi han cassos que, verament, fan incomodar; qui s'ho havia de creuer que'ls carrers del port tinguessin la roca a flor de terra; ningú, absolutament ningú.

De totes maneres, tot té arreglo y no pogientse plantar arbres gegantins, se'n poden posar uns que necessitin poca terra, per exemple: carabasseras, pebroters, tomaqueras, etc. etc. y ab l'ajuda de forts rodrigon; que podrían arribar a l'alsada que's volgués pujarian amunt, amunt, las carabasseras sobretot. Quinas carabassas! Quins pebrots! Oh! Oh!

Y, com estem de dauets? Que encara no's posan? Vaja, senyors, que'ls propietaris estan ab l'ay al cor fa una porció de dias y no es cosa que continúe massa temps en aital forma. Per menys, molts han arribat a patir del pit.

Aquests ditxosos dauets donaràn molts disgustos y'ns temem que'l fret y la calor influeixin massa en la porcelana que es ca-

—Piràmida, senyor Facundio—

NOVAS

Segueix essent debatut ab interès lo projecte presentat a l'Ajuntament per la Junta d'Obras del Port demanant la cessió de 50 plomas d'aigua per al servey d'aquesta, mitjansant condicions que a nostre modo de veure no devian ésser tan sols discutidas.

No obstant la bondat d'aquella idea, l'Ajuntament no s'ha prèssisquera la molestia de tractar l'assumpo en seriò, y en una sessió particular certs regidors se permeteren fer apreciacions poch dignas per la Junta de Obras del Port, que en aquesta qüestió ha obrat ab un desinterès y un patriotisme, que si sovintejés, altre seria l'estat de Tarragona.

Hem de violentar la ploma per a que no marqui sobre las quartillas la verdadera causa de l'actual oposició al projecte de la Junta de Obras del Port; mes tot vindrà per sos passos contats y tal vegada algún dia surtin a llum cosas que valdria més quedessin amagadas entre las tristors dels bons tarragonins que veuen sos interessos desatesos, per *tiquis miquis* d'una administració a tot extrèm deficient y ruïnosa.

Y no són sols los regidors los que han prèssis sobre poch interès lo projecte de dotar al port d'aigua, sino que són altres ab qui se'ls hi ha atravesat l'idea y que la combaten ab protestas y subterfugis poch serios. Serian llogichs los escrúpols d'aquests senyors si a l'història de Tarragona no hi hagués exemples continuats de que sa gestió es més perjudicial que beneficiosa als interessos de la ciutat.

Compendriam los arguments que avuy s'emplean, si aquí, en materia de projectes desgavellats, s'hagués mirat molt prim, y si l'Ajuntament tingués donadas probas de que en aquella casa's fan las cosas com cal, però quan aquestos días hem vist com s'ha hagut de passar per lo ridicol de fer obrir clots al carrer de Apodaca per a plantar arbres y tenir de tornarlos a tapar per haver trobat que'l subsol es roca viva, val més que's calli y's procuri que'l poble olvidi la sèrie de disbarats que tot sovint se fan.

Perquè, senyors, no coneixer com està format lo subsol dels carrers, quan aquestos, per canyeries de gas y aigua, s'han obert mils de vegadas, fa riurer, o més ben dit, fa pena.

Està vist, aquí sols poden arribar a terme disbarats com lo Park mòvil, la Liquidadora y altres mil. Ara procurar que'l port estigui ben dotat y això sense costar un quarto a l'Ajuntament, es un absurdo. ¿Saben nostres lectors perquè? Precisament perquè a l'Ajuntament no li costa cap quarto y en aquella casa no ho saben entendre això de que's fassin obras se, se gastar res.

Es massa descansat lo sistema proposat per la Junta d'Obras del Port y lo que a l'Ajuntament li convé es fer obras, encara que després los contructistas se vegin negres per cobrar.

Per a l'funcionament d'un Sindicat de crèdit agrícola a Blancafort, han sigut aprobats al Govern civil los corresponents Reglaments, essent d'aplaudir lo zel y activitat desplegats per la primera autoritat civil a fi de facilitar l'instauració immediata d'una mellora tan important per a la pagesia de l'esmentat poble.

Es aquesta una altra prova de l'interès extraordinari que manifesta'l Sr. Garcia del Cid, infeligit Director de la Sucursal del Banch d'Espanya a Tarragona, per l'implantació d'obras de veritable mellorament social, iniciadas en aquesta Comarca pel Sindicat de Constantí que, per la seva ordenada y intel·ligent marxa y pels seus profitosos resultats, pot considerarse com a model d'aquesta mena d'institucions.

Per cert que parla molt en favor del Sr. Garcia del Cid en los actuals temps d'ominós centralisme, son criteri francament autonomista en aquestas qüestions: que cada poble tingui'l seu Sindicat ab sa corresponent Junta ab relació directa ab lo Banch, prescindint d'organismes centrals y delegacions, tal és lo pensament que imprimeix als Sindicats de crèdit agrícola.

Nos plau una vegada més felicitar a dit senyor per sas generosas iniciatives y constants esforços en profit de la pagesia de la nostra terra.

Han reaparegut ab gran contentament de xichs y grans los confreres *En Patufet y Garba*.

Ho fem a saber al gran nombre de amichs d'abduas publicacions.

Avuy ha tornat a publicarse *La Veu de Catalunya*.

No cal dir quant ho celebrem, esperant que'ls bons catalans procuraran per tots los medis sa major circulació possible.

Ara més que may convé que'ls catalans llegeixin lo nostre valent campió.

Los carrers del port segueixen més polsosos que may. Està vist que són los sabaters los que van sempre més mal calats. Es Tarragona la població que fabrica més escombras y es també la que, aparentment, ne fa menys abús.

Per excès d'original no'ns ha sigut possible publicar la ressenya de la solemne repartició de premis que'l passat diumenge tingué lloch en l'acreditat Colegi provincial d'aquesta y que, com sempre, resultà una festa altament hermosa y digna pariona de las celebradas en anys anteriors.

Verdaderament sentim no poguer la publicar y preguem al seu digne director que'ns dispensi.

—Convalecencias.—**Ovi Lecitina Gíol.**

Hem rebut atenta lletra de convit per a la solemne sessió pública que celebrará la benemèrita Societat Arqueològica d'aquesta ciutat lo prop vinent dimars, día 19, a las cinch de la tarde.

Se llegiran los següents treballs: «Fonaments històrics del culte a Sant Pau y Santa Tecla, a Tarragona» pel Dr. D. Isidro Gomá, y «Los canonges Foguet y González de Posada, arqueolochs de Tarragona», per don Joan Ruiz y Porta.

La sessió, que promèt revestir gran solemnitat, tindrà lloch al saló de la Diputació Provincial.

No hi faltarem.

Per noticias que tenim de Barcelona, sabem que's troba bastant mellorat de la penosa malaltia que sofreix lo distingit jove tarragoní D. Joseph Torras, fill del conegut metge y estimat amic nostre del mateix nom. No cal dir quant ho celebrem y'l desitj que sentim de que la mellora acabi ab lo restabliment complet de la salut del malalt.

Ha terminat un solemníssim Tríduo a l'Inmaculada en l'Iglesia de Sant Joan Baptista d'aquesta ciutat, haventse encarregat los sermons al eloqüent Canonge Magistral Dr. don Antoni Balcells.

Lo temple estava adornat esplèndidament, haventse encarregat dels treballs l'Associació de Fillas de Maria que ho ha fet ab gust esquisit.

Plè de bot a bot, recordava las funcions de l'any passat, de tant agradosa recordansa. En aquelles y en las d'enguany, també, ha ressonat sota las voltas la nostra preuada y magestuosa parla.

Que als feligresos agrada, ne's una prova eloqüent lo veure lo temple completament ocupat.

Felicitem al digne rector de Sant Joan, Reverent Bartomeu y al canonge magistral Doctor Balcells.

La banda de música del Regiment d'infanteria Almansa executarà demà a la Rambla de Sant Joan, de dotze a dos quarts de duas, las pessas següents:

- 1.ª Coronel Perera, pas-doble.
- 2.ª Filibusteris, 2.ª fantasia,
- 3.ª El Husar de la guardia, mo-saico
- 4.ª Brisas ampurdanesas.

Demà passat, dilluns, día 18 del corrent, a las cinch de la tarde, tindran lloch a l'Econòmica d'Amichs del País de Barcelona, las eleccions per a la renovació de la casi totalitat de la Junta de Govern.

En tots los elements que componen l'antiga y respectable Societat ha produït lo mellor efecte la candidatura següent, que será votada ab entusiasme.

President.—Don Lluís Ferrer-Vidal y Soler.

Vis-president.—Don Narcís Pla y Deniel.

Secretari.—Don Ramón Albó y Martí.

Vis-secretari.—Don Joan Par y Tusquets.

Comptador.—Don Joseph Oriol Martí y Ballés.

Bibliotecari.—Don Vicens de Moragas y Rodés.

Vocals.—Don Felip Ricart y Córdoba, marquès de Santa Isabel.—Don Andreu Iglesias y Salvatella.—Don Joseph Sagarra y Montfort.—Don Gayetà Pareja y Novelles.

En aquesta candidatura hi están

representats tots los diferents elements que componen la Econòmica y que han prèssis part en las molts campanyas que en ella s'hi han sostingut, sense tenir cap caràcter petit de fracció ni de grupet.

Recomanan dita candidatura a tots los socis de l'Econòmica; los senyors marquès de Camps, D. Eusebi Güell y Bacigalupi, D. Ignaci Girona, don Enrich Prat de la Riba, D. Francesch Cambó, D. Anicet Noguera, D. Joan de D. Trias, D. Jaume Serra y Dachs, D. Damià Matheu, D. Andreu Fàbregas, D. Dionís Cabot y Rovira, D. Jaume Amer y Peña, don Joseph Puig de la Bellacasa, D. Frederich Badell, D. Manel Durán y Ventosa y D. Eduart Calvet.

Aquets noms dels que constanment han treballat pels nostres ideals personas y totas ellas conegudíssimas que no planyan als seus esforços y la seva activitat en tot lo que pot contribuir al progrés de la nostra terra, son la mellor recomanació de la candidatura de l'Econòmica, a quin cap figura'l distingit patrici que en lo Foment del Treball Nacional y'n totas las corporacions importants de Barcelona tant ha treballat per Catalunya.

Sabèm que a més dels noms esmentats hauria firmat la circular repartida molts altres personalitats eminents de l'Econòmica, no havent sigut possible continuar al seu peu las sevas firmas per falta material de temps per a recullir las, per haverse senyalat las eleccions aquest any per una fetxa més avensada que de costum.

COSTUMS TARRAGONINAS

Darrer obras de
D. FERRAN DE QUEROL Y DE BOFARULL
HERÈU Y CABALÉ... Preu: 2 ptas.
MONTERRAT..... » 3 »
Se venen en l'estampa de Francesch Sugrañes.

—Neurastenias.—**Neurastedgeno Sugrañes.**

TIP. DE FRANCESCH SUGRAÑES, COMTE DE RIUS, 9

TARJETAS DE VISITA

Imprempta Sugrañes

Ibarra y C.^a de Sevilla

Linia regular de grans vapors

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Sevilla, Cádiz, Huelva, Vigo, Marín, Villagarcía, Caril, Corunya, Ferrol, Rivadeo, Gijón, Santander, Bilbao, Pasag's, San Sebastián, Bayonne, Bordeaux, Nantes, Dun-Kerque, Havre y París.
Sortirà d'aquest port lo día 21 de Desembre lo vapor **Cabo S. Antonio**, son capitá D. Juan Amézaga admetent càrrega y passatgers per ls citats ports.
Lo despatxa son consignatari D. Marián Peres.

EMULSIÓN NADAL ÚNICA con 80 por 100, hipofosfatos, glicerina. **La mejor.** Reconstituyente, tónico-nutritivo. Niños, viejos, consunción, convalecencias, embarazo, lactancia; tós, tisis, escrofulas, linfatismo, raquitismo, anemia, diabetes, gota, dolores, nervios. Análisis Dres. Bonet y Codina, aprobación Colegios Médicos y Farmacéuticos.—**Medalla de plata.** Farmacias y Droguerías.

JARBE HIPOFOSFITOS NADAL con Neurostina. Tónico, reconstituyente, estimulante. **Hipofosfitos de cal, estronina, hierro, manganeso, quinina, sosa, cuasina, tónico amargo y neurostina** (fórmula orgánica). Anemia cerebral, enfermedades medulares; acelera digestión, detiene caducidad orgánica. Cumple indicaciones: **hipofosfitos.** Preparación esmerada, productos escogidos.—**Medalla de plata.** Farmacias y Droguerías.

Sastrería y Camisería d'en VICENS BRELL

NOVETATS de la temporada d'hivern en Sastreria, Camiseria y Corbateria.

DEPÓSIT d'ornaments relligiosos dels **Fills de Miquel Gusi**, de Barcelona.

DEPÓSIT de l'acreditada sombreria de la casa **L. Trinchet**. Especialitat en los de teula y copa.

Se confeccionan tota mena de trajos y pessas per a senyors eclesiástichs.

Comte de Rius, 23 y Rambla de Sant Joan, 57

Joan J. Domènech Solé

PROCURADOR

SUCCESSOR DE D. VICENS MATEU

Agent del Banch Hipotecari d'Espanya
RAMBLA DE CASTELAR, 26, 2.º

DR. SASTRE Y MARQUÉS

HOSPITAL, 109.—BARCELONA

Pastillas calmants de la tos del Dr. Sastre y Marqués.
Vi d'ostres del Dr. Sastre y Marqués, lo mellor dels tònichs.
Sucre vermifruich del Dr. Sastre y Marqués, preciós remey per espulsar los cuchs.

Essencia febrífuga del Dr. Sastre y Marqués, contra tota classe de febras.
Denticina del Dr. Sastre y Marqués, és la salvació segura dels nens en tots los accidents perillosos de la dentició.

Conservador de la boca del Dr. Sastre y Marqués. Ab aquest preciós remey s'evitan totas sas malalties.

Pera tenyir lo cabell no hi ha res com la tintura del Dr. Sastre y Marqués.

Casa especial en Axarops medicinals dosificats

TUPINAMBA EXQUISITS XACOLATAS
de la casa
TUPINAMBA
TOSTADERO DE CAFÉ
AROMA CONCENTRADO con REAL PRIVILEGIO.
TODOS LOS CAFES DE ESTA CASA PUEDEN SER SUBSTITUIDOS A SU BUENOS ANALISIS
SUCRE FINA DE CLASSE SUPERIOR A BONS PREUS

Únic Representant a Tarragona y sa Comarca

En Joan Roset Sabaté.—Pastisseria
Carrer de l'Unió, núm. 19.—Tarragona

ps, ella també, com a femella, de fer qualsevol tonterietat y divertir-se ab los respectius propietaris que li haurán de cantar alguna cansoneta per a ferli fer bondat; per exemple:

Ay, dauet de porcelana,
no gastis massa galvana;
no t'estrenyis, dolentó.
Quan abans que tú teniam
uns daus que eran de llautó,
tots rentarnos bé podiam.
Avuy, ja'ns sobra'l sabó.

L'Ajuntament está molt seriós en l'assumpo de las aigüas que demana la Junta d'Obras del Port. Sembla que tot depèn dels celebres dauets de llautó que desapareixent farán creixer l'aigua d'una manera exorbitant. La porcelana actuará aquí com de *sahorí*, que es com saben vostès, un home que va pel món ab unas canyetas a las mans y troba manantials.

Nosaltres, no hi creyem ab aquest sistema novíssim d'augmentar caudals, un sistema com si diguessim semblant a n'aquell altre que consisteix en despullar un sant per vestirne un altre y m'apareix que en materia de dauets, l'única veritat es aquella: *El mejor de los dados, es no jugarlos y potser qu... no tocarlos.*

Al capdevall, me sembla que la Junta no val la pena de que's preocupi en fer bé a qui no ho vol. Acabarà molt més aviat la feina, demanant cinquanta plomas, *gratis et amore* com hi té dret y... *pax vobis.*

Ja s'haurán enterat del *lío* que l'alcalde de Valencia ha armat a Madrid.

Mes no es aixó lo pitjor, sino que ara'ns surten los diaris de la ciutat del Turia, desde *El Correo* a *El Radical*, dient que ja no's pot aguantar més l'absorció del centralisme y que'ns han d'imitar a nosaltres enlairant la bandera del regionalisme *valencianista*.

Però desgraciats, ja sabem ahont anéu? Cal que siguén prudents y no acabéu en *isme* que dona mals resultats. Lo nostre exemple deu fervos prudents; al·trament no passarà gaire temps sense que'ls *grans patriotas* de Madrid vos motegin de separatistas, mals espanyols, fills espúreos, criminals, bojos, etc. etc.

Per lo demás no deixa d'ésser curiós, que en lo precís moment en que'l nostre paternal gòbern, apreta'ls caagols per a ofegar lo moviment regionalista catalá, rebroti aquest en l'hermosa Valencia.

Déu té un bastó...

Las Cambras francesas han votat per fi la lley separant l'Iglesia de l'Estat.

Ja veurán com aquí, que sempre imitem lo dolent dels nostres vehins, aviat resorgirà una forta campanya demanant també la separació de l'Iglesia de l'Estat. Y com aquí tot s'arregla donant carn de capellá a la fera, nostros gòberns no haurán ab mals ulls per que aixís ningú'ls hi enquietarà la meujadora y passaran per molt lliberals, que es cosa que vesteix, encara que no fassin de l'ofici

Dien que'l simpátich D. Benet, lo governador que tant ha fet patir als japonesos, lo traslladarán aviat, venint a ocupar son lloch un senyor de Barcelona, catedràtich per més senyas y que porta un apellidó alemany, que en catalá vol dir *negre*.

Veurém si a tots no; farà tornar *schwartz*.

PASTILLAS SERRA son las mellors pera curar la TOS

Y totes les enfermetats de l'aparell respiratori perque modifiquen las mucosas, facilitan l'expectoració y treuen en un dia l'opresió del pit y la fadiga. Poden pendres sens cap perill, puig no contenen opi ni morfina.

A DOS RALS CAIXA

Farmacia del Centre de MANEL FONT, Rambla de Sant Joan, 57, Tarragona.—Teléfon 48

Neurastenias clorosis, debilitat general, anemia

se curan radicalment ab l'ús del
NEUROSTEÓGENO SUGRAÑES
EN TOTES LAS FARMACIAS

TALLERS
d'Arts sumptuarias
DE
FÉLIX RIBAS
Carretera Castelló, TARRAGONA
Se construeix ab perfecció tot lo referent a Arts sumptuarias.
Projectes y presupuestos detallats de las obras que ho requereixin.

EXCELSER
En Llanas ven uns paraigüas de semi-seda y cutó, de color inalterable y teixit tantíssim hò, que resisteix tota proba al devall d'un canaló. Ademés, també té uns vanos ab pintats tan rebóns, que ni Rafel ni Murillo

los podrián fer melló, a propòsit per regalós; causan gran admiració. Trobarán també sombrillas y un gran assortit de bastóns, parassols de totes menas que són molt barato y bons. Mellor dit: no hi ha cap casa en tan bonas condicions.

26, COMTE DE RIUS, 26, TARRAGONA

LLEVAT DE CERVESA ESBERT

Es lo mellor pera curar radicalment tota classe d'erupcions de la PELL, flictoncos, supuracions, dermatossis, antrax, vespès, etc.

DE VENDA
en totes las bonas farmacias
Depòsit general: Farmacia ESBERT
Unió, 22.—Tarragona

Píldores Verdes ESBERT

Es la mellor preparació pera combatre la pobresa de sanch, retrassos de la menstruació, anemia, etc.

FARMACIA.—UNIÓ 22.—FARMACIA TARRAGONA

Lo Camp de Tarragona SETMANARI CATALANISTA

Redacció: Carrer Méndez Núñez 6, baixos.
Administració: Rambla de St. Joan, 39.
Llibreria y Centre de suscripcions de D. Sadurni Ginesta.

Preus de suscripció
Tarragona, trimestre... 1'50 pta.
Fota..... 1'50 »
Extranger..... 2'0 »
Número d'avuy..... 1'15 »

De venda en lo local de l'Associació Catalanista, carrer de Méndez Núñez, 6 y en la esmentada Llibreria.

Anuncis a preus reduïts

CENTRE DE SUSCRIPCIONS SADURNI GINESTA

RAMBLA DE SANT JOAN, 39, TARRAGONA
En aquest acreditat Centre que més anys compta d'existència a Tarragona en aquest ram, s'admeten suscripcions a totes las obras de Literatura, Cie cia y Arts de las principals casas editorials d'Espanya, ja sia per quaderns setmanals o a plassos mensuals.

SE SUSCRIU TAMBÉ A LA
Biblioteca popular de L'Avenç y a la Il·lustració Catalana y a tota classe de Il·lustracions, Periòdichs y Revistas francesas, inglesas y alemanas.

OVITI

EFECTIVA

GIOLI

Lo mellor reconstituent era combatre ab éxit totas las malalties nerviosas.

DE VENDA

en totes las Farmacias y en casa son autor, Passeig de Gracia, 4, BARCELONA

Serveys de la Companyia Transatlántica

Línia de Cuba y Méxic.—Lo dia 17 de Desembre sortirà de Bilbao, lo 20 de Santander y'l 21 de Coruña lo vapor **Alfonso XIII**, directament pera Habana y Veracruz. Admet passatge y càrrega p'ra Costafirme y Pacífic ab trasbord a Habana al vapor de la línia de Venezuela-Colombia. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Línia de Nova-York, Cuba y Méxic. Lo dia 26 de Desembre sortirà de Barcelona'l 28 de Málaga y'l 30 de Cádiz, lo vapor **Montevideo**, directament pera Nova York, Habana y Veracruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units, litorals de Cuba y Isla de Santo Domingo. També admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Habana.

Línia de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 de Desembre sortirà de Barcelona, lo 13 de Málaga y'l 15 de Cádiz, lo vapor **Antonio Lopez**, directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de La Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, d'ahont surten lo 12 de cada mes pera Sabanilla, Curacao, Puerto Cabello y La Guayra, admetent passatge y càrrega pera Veracruz ab trasbord a Habana. Combina pel ferrocarril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacífic, pera quals ports admet passatge y càrrega ab bitllets y coneixements directes. Combinació pera'l litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris y ab trasbord a Habana. També carrega pera Maracaibo, Coro, Carupano y Camaná ab trasbord a Puerto Cabello y para Trinitat, ab trasbord a Curaçao.

Línia de Filipinas.—Lo dia 9 de Desembre sortirà de Barcelona, havent fet escalas intermitjas lo vapor **Alicante**, directament pera Gènova, Port-Saïd, Suez, Colombo, Singaporé y Manila, servint per trasbord los ports de la costa, Oriental d'Àfrica, de l'India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Línia de Buenos Aires.—Lo dia 3 de Janer sortirà de Barcelona, lo 5 de Málaga y'l 7 de Cádiz, lo vapor **F. de Sarratxegui**, directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.

Línia de Canarias.—Lo 17 de cada mes sortirà de Barcelona'l 18 de Valencia, lo 19 d'Alacant y'l 22 de Cádiz, lo vapor **M. L. Villaverde**, directament pera Tànger, Casablanca, Mazagán, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife y Sta. Cruz de la Palma retornant a Santa Cruz de Tenerife pera empendrer lo viatge de retorn fent las escalas de Las Palmas, Cádiz, Alacant, Valencia y Barcelona.

Línia de Fernando Poo.—Lo dia 25 de Janer sortirà de Barcelona y'l 30 de Cádiz, lo vapor **San Francisco**, pera Fernando Poo, ab escalas a Casablanca, Mazagán y altres ports de la costa Occidental d'Àfrica y Golf de Guines.

Línia de Tànger.—Sortidas de Cádiz: dilluns, dimecres y divendres.
Sortidas de Tànger: dimars, dijous y dissabtes.

Aquests vapors admeten càrrega en las condicions més favorables y passatgers, a quins la Companyia dona allotjament molt còmode y tracte esmerat, com ha acreditat en son dilatat servey. Rebaixas a families. Preus convencionals pera camarots de luxe. Rebaixas pera passatgers d'anada y tornada. També s'admet càrrega y s'expenen passatges pera tots los ports del món servits per línies regulars. La empresa pot assegurar las mercaderias que s'embarquen en los seus vapors.

AVIS IMPORTANT.—Rebaixa en los nòlts d'exportació.—La Companyia fa rebaixas de 50 per 100 en los nòlts de determinats articles, ab arreglo a lo establert en la R. O. del Ministeri d'Agricultura, Industria y Comerç y Obras Pùblicas de 14 Abril de 1904, publicada a la Gaceta del dia 22 del mateix mes.

Serveys comercials.—La secció que d'aquests serveys té establerta la Companyia, s'encarrega de treballar a Ultramar los Mostruaris que li siguin entregats y de la colocació dels articles, qual que sia, com ensaig, desitgin fer los Exportadors.

Pera més informes dirigir-se a son agent **D. EMILI BORRÁS**.

Aigua naf SERRA

Aquesta triple aigua de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma està elaborada ab la destil·lació, fresca y escullida del taronger agre y's vend en botelles de 1/4 de litre al preu d'una pesseta.
A l'engròs importants descomptes. Farmacia y laboratori de A. Serra.—Reus
A la menuda Farmacia del Centre.—Tarragona.—Demana AYGUA NAF SERRA